

נקנית. לנעלה: בש"ש דרכים. כדמפרס ואזיל והאי שלם לשון נקצה הוא ונמרא⁷ צעי אמאי מנא לשון את עצמה בשתי דרכים. גרסי: וקונה את עצמה. וה להנשא לאחר: בכסף ובשטר. מפרס צבריתא

הא

מרא מיהו לאו להכי מיתפיל כדאמרין ביזמא (ד' פ)
היה ליה למיתני אלא בשוה פרוטה דכתנן צהוב (ביזמ' ד'
ששום דתנא כאן כספא מפרש צהוב כסף דינר לב"ש ופר
עשפון דכתיב ביה כסף מפרש שוה כסף ואי"מ ומנא לן
הוה כסף כספא ופדין הכן דכתיב ביה⁽²⁾ כסף ואמר לתנא
קמא דשבעות (ד' ד':) דרש כלל ופרט וכלל אבל גבי ע
נדה נכסא וצבוה כסף מנלן דשוה כסף כספא מיהו
יריני צהוב (ביזמ' ד' ג.) הרי אמרו אין הקדש מתחלל
פודין הקדש ומעשר שני בשטר אבל גבי קדושין וצבוה
כסף ישיב לבעליו ודרשינן צ"ק דצ"ק (ד' ה.) ישי
ואין מלמד⁽²⁾ ויש לומר דתרייהו לריבי דאי כתב עזר
נמי כסף דוקא ולא שויו להכי אינטרין כסף ישיב
דומיא דמיקין ואם מיקין בקרקע ליציע מיטב לכך
יכול לפדות עממו אפי' בשוה כסף כדי שלא יטמע
בגזיקין גרידא לא מצי למלך עזר מניה דס"ד ד
פירות בשעית וכו' ויסי' ב' מנינא דלקטן (ד' ה.)

שם שושן: **היבמה** נקנית ב'ר'. מימיה דלא תני
 דלעיל למעוטי כדאמרין בגמרא^א האי מניינא נמי לר
 בור וגומ'ין זה ומניינא דקיסא למעוטי ג'ר'^ב דלא יתיל
 דא מילתא אין לשנות מניינא ואע"ג דבז אחריו מתן
 ומאחר דלא חנא מניינא ציבמא לא חס לשנות מ
 למעוטי מידי: **מאי** שנה דתנן האשה נקנית
 דקדושין וכה"ג משני בסמוך^ג מיהא אומר ר"ר מנחם

קבעו¹ צו זיין בוך. והכל לא שייך למיפרך ומהא מתי
 יתה תמוה² על לשון קנין אלא משום דלקמן חנה לשון
 דהמקנה (ימיה לב): **וכסף** מנצח גמר קידה קידה מי
 חמישי נחמי כסף השדה קח ממני וחמישי השדה אשר קנה
 כסף דאשה לא איקרי קנין לך צריך להציג ראייה דלחזק
 מיני. אינו חושש שמואל לשון קידה אשכנזי³ לל
 אלא אאשה עמיה ואלא ולימיה האשה קתה שוה לל
 שייך מן לשון קידה דכתיב (ויחא ב) ואיש קנה יתה

האִשָּׁה נקנית. הכא תמי צה"א וכן בצמה דוכתין גבי אש ואשה קתני צה"א כמו האשה שהלכה (יבמות דף קד:)
בעלה (סע דף עז:)
האשה שנחארמלה (כתובות דף טו:)
האיש מוקדש (לקמן דף מא.) וקשה דצה"א דתנן צמולה נשאת (כתובות

העבריה (ד' קמ"ד: ט"ז) אמלא לא תני חסא
ה' דהא מזורזין בפסוק מינה ושמה
בתי עזר ואמה אין טפל בהן לשון
ה' שאין מזורזין כ"כ לפי שהזכר
לפרש בהן צהי מייארו אין צעברי
ז' ככנעני אין צעבריה אין ככנענית
(ב) דהא גבי יצמנה קמתי היצמנה ואין
לחוש כל כך שצ"מ שונה המנה
לשון הרהוט לו צפה דכן מצינו שיש
מקומות ששונה המעשה קודם המנין
כי האי דהא וכן צמולה נשאת
ליום הרצעי ואחריו שזה לא"ץ נשאת
לדמים והמורה נקנית צמ"ל לדמים

קח אֵשׁ אֶשׁ וְכֹתֵב
דָּה קַח מִמֶּנִּי וְקִיחָה
דָּה אֲשֶׁר קָנָה אֲבִרְהָם
אִי

(יומא ד' ב.) בשצעה דרביס חזקין
 אלא הוצ (וזן פ"ב מ"ג) צג' דבריס^א שוו גיטי נשים לשחרורי עבדים
 (גיטין ד' ע.)^ב: **ב"ש** אומרים בדברי. צמס' עדיות (פ"ד מ"ו)
 כי אחשיל לענין שוג מלאך העצן: **בפרוטא** ובשוג פרוטה.
 (תמנה) פרוטות קן ההולאה בשוג פרוטה והאשה מתקדשת בשוג
 ה' צ"ה ופלי שלא נטעה לומר כסף דוקא ולא שזה כסף כדיליף קיחה
 שזה כסף ככסף דהא לקמן (קד' טו פ"ו)^א מיבעי ליה קרא גבי עבד
 (קד' טו.) דרב כהנא שקל סודרה צפדין הבן ומנא לן דשזה כסף ככסף
 וי"ן דכחצי צ"ה^ב כסף והקדש נמי^א דמן (שכ"ן קד' טו.) גבי המקדש
 הקדשות נמי אפשר דדרשינן כלל ופרט וכלל דהא אין הקדש נפדה
 ע"ג קרקע דרחמנא אמר ונתן הכסף וקם לו ולקמן (קד' טו.) נמי
 מנלן דהוא כסף ככסף וי"ן דליפטין מנא^א ואל"מ הוא גבי מויקין
 לפרט שזה כסף ככסף וא"כ הוו מויקין ועבד עברי שני כחוצין
 יחד לא מנ"י למילף מויקין מיינה לפי שמצינו שהקפיד הכחוש לענין
 מויקין וגבי ע"ע אילטריך נמי קרא ללא מנ"י יליף ממויקין דהוה
 טריך מרייחו אי נמי ו"ל אי כתב עבד הוה אמינא דדין הוא
 העובדי כוכבים^ב אבל גבי מויקין ללא שייך למימר ק' לא אמרי'
 דהיה שזה כסף ככסף עבד לפי שגם הוא גרס לו למימר על
 ד' דנחמיה עליו לומר דוקא כסף אי שוי והא דלאטריך קרא
 למעט הנקמות ושקורות שאין פסול בהן צבור אדם^א והקדשות^ב:

ד'ינר הי' יודעין כמה היה שהוא אחד מ"ד"ט¹ דינר של זהב
בממלא לקמן (ד' יב.) זימנ² דיילי זימנ³ דיקרי ועוד
באייר. כשהאסירים כדים אכל כשהאסירים מוזיילין אחד
על איעליל של יין ואין למנוח על הק"ץ כדאשכחנא (צטורא ד)

יִינֵא כְּלֻעִל וְלִינֵא נִקִּית דְּדָךְ אַחַד וְקוּנָה עֲמָמָה בְּשָׁנִי דְרִכִּיס
 יִינֵא דְרִישָׁא לְמַשְׁוִי כֶּסֶף וְשֹׁטֵר כְּדִדְרִישׁ לִקְמָן (דף ה.) בִּיֵּאֵל גּוֹמֵר
 וְקוּ' מֵאֵשָׁה כְּדִמְרִי' בְּנִי' (ע) דְּרִישִׁין נְעוּלָה אִין מִיֵּד אַחֲרִינָא
 שְׂשׁוּה לֵאלִין בְּג' דְרִכִּיס וְלִינֵא דְדָךְ א' הֵס בֵּא לְפִרְשׁ דְּבִרִיס
 גֵּא בְּצִבְד עֲבָרִי (פ) וְכִנְעִי' א' נִינִי מֵשׁוּס דִּלָּא אִינְטֵרֵק לְמִינִי
 הַמִּלִּי אֲבָז דְּבִי לְמִינִי כִּיפֵא וְקוּנָה אֵת עֲמָמָה דִּלָּא שִׁיךְ הֵס
 מֵלְמִינִי וְיִתְרַם כִּדְרִישׁ דְּרִכִּיס דְּבִי דְרִישִׁין שִׁיד לִשְׁוֹן הֵס:

ואכו חדא כדפרדך לקמן^פ לזשון קנין שייך נמי בשטר וביאה ולא
ושוין והכא תנא לשון קנין אי נמי בשטר נמי אשכחן לשון קנין דכתיב
וזה עשו. ואם תאמר ומה צריך לכל זה לא היה צריך לומר אלא כסף
מזהם אי נמי שדות כנסק יקנו וי"ל דכתיב לא סגי דנבי דכסף השדה
כסף דגמרינן אשה מיינה איקרי קנין: **וכתיב** היום נתתי בך
מי דקיתה דהכא קיימא אכסף של שדה וקיתה דלשה לא קיימא
דקרה טפי דכתיב כי יקח ותנן נמי עירוין (ד' יו:) הכל נקח כנסק
אחוריו וי"ל דלא שייך למיתני סיפא ולוקחת עממה צ"ר דכסי:

האשה

א מ״י פ״א מהל' אִשׁוּת הַלֵּבִי כִּמְנָה עֵשָׂן מִחַ טוֹשֵׁעַ אֲהֵעַ סִי כּו כָּעִי ד' א' ב מ״י פ״ג מהל' כִּמְנָה שֶׁ טוֹשֵׁעַ אֲהֵעַ סִי כּו כָּעִי א' ג מ״י פ״ג מהל' טוֹשֵׁן וְטוֹשֵׁן הַלֵּבִי כִּמְנָה עֵשָׂן אֲהֵעַ טוֹשֵׁעַ אֲהֵעַ סִי כּו כָּעִי ד' ד מ״י פ״א מהלכות יְצוּם הַלֵּבִי וּפ״ב שֶׁ הַלֵּבִי ג' כִּמְנָה עֵשָׂן נֶא טוֹשֵׁעַ אֲהֵעַ סִי קָסוּ כָּעִי א' :

האשה נקנית. לבעל בא' מג' דרכים: וקונה את עצמה. מיד הבעל וכולה מפרש בגמ': היבמה נקנית. ליכנס קנין גמור לירושה וליטמא לה: בביאה. אבל ההוא קנין דלעיל לא הוי קנין גמור דעדיין אינו יורשה ואינו מטמא לה אם הוא כהן אלא שנעשית ארוסה: **התם.** בפרקא דלמסן:

[illegible]

מסורת הש"ס
עם הוספות

(א) ע' תוס' לקמן ד. ר"ה
ונפשוטו, (ב) כמויות פנ:
[ויס'] ינמות לט,
(ג) [זנן] פ"ג מ"ג מיר
סה :], (ד) נדה לא:
(ה) מיר סה : זנן פ"ג
מ"ג, (ו) ר"ה יד : סוכה
לט : נכוריס פ"ג מ"ג,
(ז) חולין דף נא :
(ח) חולין יבמות ח:
(ט) שביעית פ"ט ה"א,
(י) שם בפסחים.

ועיתני הכה האיש קונה. כי היכי דמי נלישנא דרננן האיש מקדש:
ועיתני. הכה האיש קונה נג' דריסים: ומקנה. אותה לעצמה בשמי
דריסים: ומשני משום דליכא בהנהו נ' דריסים מימת הבעל: בודקים
את הזה. במאכל ובמשתה בחולי במשא בקפילה ומראה וההרור

שמה מחמת אחד מהן ראה ואטות
הוא וטובור דרממנא אמר (יִקְרָא טו)
מבשרו מחליני ולל מחמת אונס"
והאשה באונס נמי מוטמאה כדלמא
צפ' צנות חזק (מה דף טו:) כשאר
אומר כי יוצו צוים דמה הרי אונס
אמור: ופרקינן מ"ט תני ש"ש.
משום דריכס קאמרמ: ליתני דברים
וגיתני ש"ש. כי אורחא דגמרא:
ותני תרתין משום" דא. צמתינה שניה
לשון כסף ושטר משום דיאה היה לו
ליקן אחרי הכוזב: דא מני. דמני
לשון דרך בקדושי אשה ר"ש היא
דלמא אורחא דלרעא שיץ דהו:
אבידה. אחת מללעומי: בני דריכס.
ערלה ורצני נהוג צו כאלן ולענין
שציתת הולכין צפירומי אחר חטטה
כאלן לולא אחר לקטתה מירק: וזיירק
בדרך אחד. שצעת לקטתו עישורו
שאין הולכין צו לענין מעשרות אחר
חטטה כשאר צילנות אלא אחר שנה
שנלקט צו מירק כדמפרש טעמיה
לקמן. המעשרות משתנות כסדר
השנים שנה ראשונה של שמעיה
מעשר ראשון ושני וכן בשניה אבל
שלישית מעשר ראשון ומעשר
שני ואס חטט בשניה ונלקט
בשלישית כשאר צילנות אחר חטטה
ובצאתה אחר לקטתה מירק:
הס

אִשָּׁה קָאָר קָתִי לָהּ
 בִּי אִישׁ קָאָר דִּדְרֹכוֹ שֶׁל אִישׁ לִיבְדֵק וְאִין דְּרַכָּה שֶׁל
 הַנָּמִי בְּאוֹנֶם מִיִּמְמָאָה¹² תְּנִי לְשׁוֹן זָכָר מִ"ט תְּנִי שְׁלֹשׁ
 דִּימִים וְנִיתִנִּי שְׁלֹשָׁה מִשּׁוּם דְּקִבְעִי לְמִיתִנִּי בִּיאָה וְבִיאָה
 דֶּרֶךְ גִּבֵּר בַּעֲלָמָה¹³ כֵּן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מִנֶּאֱפֶת הָא תִּינָח
 אִיכָא לְמִימֹר מִשּׁוּם בִּיאָה וְתִנִּי תִרְתִּי אִטּוּ חֲדָא הֵנָּה
 וְאִבִּיאָה הָא מִנִּי רִ"שׁ הִיא דְּתִנִּיא רִ"שׁ אֹמֵר מִפְּנֵי
 יִקָּח אִישׁ אִשָּׁה וְלֹא כָּתֹב כִּי תִלְקָח¹⁴ אִשָּׁה לְאִישׁ
 שֶׁ לְחֹזֵר עַל אִשָּׁה וְאִין דְּרַכָּה שֶׁל אִשָּׁה לְחֹזֵר עַל
 בִּדְהָ לֹא אֲבִידָה מִי חֹזֵר עַל מִי בִּעְלֵל אֲבִידָה מְחֻזָּר
¹⁵בִּי דְרִכִּים בּוֹדֵקִין אֶת הַזֶּה דְּרִכִּים דְּרִכִּים הֵתָם
 וְלֹא יִתִּירָא לְאִתּוּיִי לִידֵי זִיבָה וְדִרְבָּא דְּמִישְׁתֵּיא יִתִּירָא
 דְּתִנֵּן ¹⁶אֲתִירוּג שׁוֹה לְאִילָן בִּגְ' דְּרִכִּים לִיתֵּן דְּרִכִּים
 סִיפָא וְלִירֵק בְּדֶרֶךְ אַחַד סִיפָא נִמִּי נִיתִנִּי דְּכֵר
 הֵתָם

לומדיה וכחצו ילאו אליך (דברים כח) אלנשי מלחמה קאי והם הנשים
 יכו. פי' דמשמע בע"כ ולא כחצי כי חלקם דמשמע מדעתה ח"י:

וצעית לענען שציעית הולכין צפירותיו אחר חנטה כאלין ולא צחר
קשה מהכא למ"ד חז"ל כרס רעבי בריש ילדו מוצרין (ברכות דף לה.)
דמצי למחני והיכא דל"מ למחני לא פליגי^ט עליה דלא פליגי החס
איכא פלוגתא דתנאי בצדא דשום מקום ולא נתקלו ונא פליגי לסתום
(ג.) נעור רעבי א' כחולן קצבר (כס) כרס רעבי לידע כחולן הכחא
והכא מדרבנן קאמר יוש לנו נפקותא דצבר דאי פליגי דמאן דתני
דף קלט.) כל המיקל בצרך הלכא כמותו בחוזה לאחר ואי"כ עכשו
אילנות ה"ה בחז"ל דרעבי נטוה מדרבנן ומה שפי' צעוטרם לשציעית
זין אוליין (פס' חזק) שציעית אלא דק צדמס' שציעית (פס' חזק)
מקום שחגורו פסחיים (דף:) מצי איפכא ומיכר דצדמס' דמס' שציעית
וצעית דכיון שגדלו רובן בשצית ה"ה ככל שצית ומוותרין אף לסחורה
כילה דמפרשין צירושלמי^י דכל ירק אחא יכול לעמוד עליו צין חדש
הס גדלים בשציעית ושמה יקח מן העלין שכן אסורין ואימר מן
יס מיירי צפסחים שגדלו בשציעית ואליצא דרבי עקיבא דדרסי' וכי
מאחר

אי נמי שדות בכסף יקנו. והא דלא
מכסף מקנתו (ויקרא כה) משום
וקשה א"כ ה"ל לאמורי השדה אשר קנה
למדיק דאיכא למימר השדה אשר קנה
הוא לא כמי שהשדה אשר קנה
בכסף: בכסף: **א**ה אב"ע בדהקדש.
והרי את מקודשה לי כלומר להיות
לי מקודשה לעולם נשצילי כמו
(מדרס ד' מת.) הרי הן מקודשין לשמים
להיות לשמים ופשטא דמיתלתא מקודשת
לי מיתחדת לי ומוזמנת לי ומיהו אם
היה אומר טלית זו מקודשת לי אין נראה
שיצילי דגמי אשכח צמח דמיתחדת
להיות לו היא נאסרת לכל אצל צכר
וטלית לא שייך למימר הכי:

אי תנא קונה ד"א בעינא. ואע"ג דתני האיס מקדש דמשמע בע"כ היינו משום דכבר אשמועינן הכא דבע"כ לא והא דקמני היצמה נקנית ולא קמני היצם קונה בע"כ^א אידי דקמני האשה נקנית תני נמי סיפא היצמה נקנית דנקנית משמע מודעתה ומשעמט בע"כ^ב.

לִיתֵנִי שִׁשָּׁדָה. פִּירוּשׁ מִשּׁוּם דָּלָל
הַמּוֹרָה כּוֹלֵה בְּלִשׁוֹן זָכָר
נִמְלָמְרָה: **קִשְׁו** קִרְאִי אֲהֲדִידִי.
אֶעֱ"ג דִּמְנִינִי כִּמְה דְּכִרִים שְׁנִקְרָאִים
לְשׁוֹן זָכָר וְנִקְרָה דְּכִתִּיב (יִסְחָקָל 3)
יָד שְׁלוֹמָה וְלֹא וְהִנֵּה כִּי מִגִּילַת הַסֵּפֶר
וְכֵן שִׁמְשָׁם חָלָה (בְּרִאשִׁית 10) שִׁמְשָׁם
יֵאלָא (שֵׁם 17) הַמַּחֲמָה הָאֶחָת וְהַכֹּהֵן (שֵׁם
13) וְכֵן בְּלִשׁוֹן כְּתוּבִים מִלִּינִי (שֵׁם 17)
(כֹּהֵן) גִּבִּי נָר שִׁכְבָתָה אִין זָקוֹק לֹה נָר
שִׁכְבָתָה (שֵׁם 17 מֵד.) הִלְכָה חֲמוּרָךְ
טִרְפוֹן (פִּתְרִינִי 17) הַשּׁוֹכֵר אֶת
הַחֲמוּרָה דְּמִבְרִיקָה וְהוֹלִיכָה הַכֹּהֵן
(בִּרְמִי 17 עֵת.) לֹא הַסְפִּיק צֶלַע הַסֵּפֶר
לְנִשְׁקֹךְ אֶת הַחֲמוּרָה עַד שִׁמְתָה הַחֲמוּרָה
(כְּחוּטָה 17 עֵו.) וְהִנֵּה רִצּוֹת מִיָּהוּ
הֵיכָל לִירְכֹא לְגִנּוּי מַשְׁתַּיִן וּבִקְרָאִי
נָמִי יֵשׁ שׁוּם דְּרִשָּׁה אִין נָמִי לְפִי שְׂרָאָה
הַמַּשְׁמִינִת שִׁשְׁנִי לְשׁוּם אַחֲרִי שִׁנִּי
לְפִשְׁטוּק הֵיכָל רֹאשׁ לֶחֶת בִּסְט עֵסִים
וְדִקְדּוּק עֲלִיָּסָה: **הַכֹּהֵן** דְּבִתּוּרָה
קִרְאִי וְתוֹרָה אִיקְרִי לִשׁוֹן נִקְבָה. וְאִתְּ
מִלְחָמָה נָמִי אִיקְרִי לִשׁוֹן נִקְבָה דְּכִתִּיב
(שְׁמֵטָה 6) אֲלֵךְ וְתִכְבַּד הַמִּלְחָמָה אֶל
שָׂאֹל וְתוֹסֵף (עוֹד) הַמִּלְחָמָה (שֵׁם 17)
וְעוֹד כִּי הֵיכָל קִלְמָר לְדָרְכָה שֶׁל אִישׁ
נִשְׁמֹט מִלְחָמָה וְלֹא אִשָּׁה הִ"ךְ לְדָרְכָה
שֶׁל אִישׁ לְנִמּוּד מוֹרָה וְלֹא אִשָּׁה וְיִ"ל

ללא דמי להכא גופיה קאי דקרי הכמוצ צלשון דרך ולא קאי
שדרכס לעשות המלחמה: [בפני מוה אמרה מורה מי יק

אתרוג שוה לאילן בג' דרבים. פי' בקוטרם לערלה ולרביע ו לקטטה בירק וא"ת השמח משמע דרבעי נוהג באתרוג אי' דמשמע דאין רבעי נוהג בשאר אילנות וי"ל דה"ק כרס רבעי כל היינו לומר שלא יספור שום חתנ' ונשאר רבעי דשמח צר מהאילן דאתרוגו דהמשמית דאין מנ' מעשר שני ובשאר דוכתי אין כמאל' דסבר (בבבסו וי"מ דלפי' מתן דמי' כרס רבעי מורה בשאר אילנות דמדרבנן נאכל כרס רבעי דוקא אבל בטעם אין רבעי כלל אפילו מדרבנן ואמרו (סו' בחו"ל אין דין רבעי נוהג באילנות ואי' מדרבנן כ"ע מודו דנוהג בשאר' אילנין בחר חטטה כאלין ולא בחר לקטטה בירק משמע מתוך פירושו דד מתן כל הספחים מותרין חוץ מנפסחי כרוב והקשה רבינו נסים דבפרק דקמני כל הספחים מותרין מיירי כפסחים של ערב שציעת שנכנסו חוץ מנפסחי כרוב שהם אסורין לטחורה כדין שציעת אי' אחד הביעור צין ימן אלץ פסחי כרוב שדרכו לגרול אמהות אמהות ופי' עליון האמהות לקמחי וההוא דמוקוס שנהגו (סו' דקמני כל הספחים אסור

ה א מ"י פ"ד מהל'
אישות הל"א סמוג עשין
מח טוש"ע אה"ע ס"י מב
סעי' א:
ו ב מ"י פ"ד מהל'
מחוסרי כפרה הל"ב:
ז ג מ"י פ"א מהל' מעשר
סני הל"ה ופ"ד מהל'
שמיטה ויוצל הל"ב:

תוס' ר"י הזקן
דאורייתא. דכתיב לשון
קנין בכסף: והא דתנן
בשבעה וכו'. בזבין פרק
[ב'] היא שנויה:

הנהגות וציונים
6 וְדַל רִשִּׁי כִּיבֹמֶת יֵט
 דְּרֹשׁוּנִי עֲמֹלָא
 מְלִכְכֵּה וְרוּחִה אֵלֶּשׁ אֲחֵי
 וְעֵשׂ מִשְׁכֵּשׁ וְעֵשׂ
 רִשִּׁי לִקְלֵם בֶּן עֲמֵל
 דְּרֹשׁוּנִי דְּמִדְעָה כִּבְעִינִן
 קִדְשִׁי הַמְקֻנֵּה (גְּלִילוֹת) עֵי
 שְׂרִית חֲתִים חִי' סִי כִּה
 יִשְׁכֵּב יִשְׁכֵּב **2** צִיל
3 (גְּלִילוֹת): **3** צִיל
4 אֵשׁ מִבְּחֻסֵּי מִנִּי
 מִדְּהִמָּה (יִבְעִן) וְכִי
 (כִּתְיָ): **7** מֵאֵל תִּקַּח
 קִדְשִׁי כִּי' בְּחֻרְשִׁי לֵאלֹהִים
 וְעֵינִי מִהֲרָשָׁא וְחִסִּי
 אֲרִישִׁי: **8** כִּתְיָ
 דְּבִישִׁי
9 כִּתְיָ מִחֻלִּי אֲשֶׁן
 דִּיבֹר חֲדֵשׁ אֲשֶׁן
 מִנִּי מִמְּחֻלָּה
 כִּדְמֵר וְכו': **11** אֲשֶׁן
 אֲבוֹ: **12** צִיל לְמֵאֵן
 דְּתִנִּי (רִשִּׁשִׁי): **13** אֲשֶׁן
 דְּתִנִּי (בִּישִׁי) וְעֵי הַגְּזֵל
 הַדְּרוּרֹת לִשְׁלֵשׁ אֲחֵי:
14 צִיל לְאֵלִים (אֲחֵי):

לִיקְוֹנִי רִשְׁוִי
וְהִסֵּה אֶלַם מִלֵּךְ מַדְמֵה
מִשְׁמַע יִבְמוֹת יִי׃
דַּעֲקִין דַּעֲמֵה הַמִּקְנֵה
[לִקְוֹנִי מִדֶּ.׃ שְׁרָרִי עַל־
אִישׁ אֲחֹרֵי עַל־אִשָּׁה.
אֵלֶם פִּינִי מִקְנֵה וּמִמּוֹל
עַד שְׁטֵטָא [וְהִדֵּה לֵאמֹר׃
דְּרָכִים בּוֹדֵקִין אֶת־
הַחֹב. עַד שְׁלֵל לֵהֵא דִּי
רָאִית [זִיכָּר׃] אֲתָרֵהוּ
שׁוֹה [מִדֶּ.׃] בְּנִי
דְּרָבִים. לִינִן אֶלֶם מַטֵּה
לַעֲקִין עֲרֵלָה וְרַעֲוִי
וְשִׁמְעִית [מִדֶּ.׃]

תורה אור השלם

(א) שְׁדוֹת בִּכְסֶף יִקְנוּ
וְכָתוּב בִּכְסֶף וְחֵתוּם
וְהָעֵד עֲדִים בְּאֶרֶץ
בְּנִימִן וּבִמְסֻבֵּי יְרוּשָׁלַם
וּבְעָרֵי יְהוּדָה וּבְעָרֵי
הַהָר וּבְעָרֵי הַשְּׂפֵלָה
וּבְעָרֵי הַנֶּגֶב כִּי אֲשִׁיב
אֶת שְׁבוּתָם נָאִם יי':
[וימיה לז, טז]

(ב) וְהִזְכַּרְתָּה אֹתָהֶם
אֶת הַחֲקִים וְאֶת
הַתּוֹרֹת וְהַדְּבָרִים
אֲשֶׁר הִצְוֶה יְיָ בְּ
וְאֶת הַמַּעֲשֵׂה אֲשֶׁר
יַעֲשׂוּן: (שמות יח, כ)

(ג) יתֵּן יי אֶת אֲבִיכֶם
הַקָּדוֹם עֲלֵיךְ וְנָפִים
לְפָנֶיךָ בְּדֶרֶךְ אֶחָד וְיֵאָו
אֵלֶיךָ וּבִשְׂכֻעַה דְּרָכִים
וְנוֹסוּ לְפָנֶיךָ: (דברים כח, 1)

(ד) תִּזְכֹּר יי תְּמִימָה
מְשִׁיבַת נֶפֶשׁ עֲדוּת יי
נְאֻמָּהּ מִחֲכִימַת פִּתִּי:
[תהלים יב, ח]

(ה) דָּרָךְ הַנָּשֵׂר בַּשָּׂמַיִם
דָּרָךְ נָחַשׁ עָלֵי צוּר דָּרָךְ
אֲנִיָּה בָּלֵב יָם וְדָרָךְ גָּבֵר
בַּעֲלֻמָּה: [משל ל, יט]

וּבֵן דֶּרֶךְ אִשָּׁה מְנַאֲפֶת
אֹכְלָה וּמַחֲתָה פִּיהָ
וְאָמְרָה לֹא פָעַלְתִּי אֵינִי:
[משל 5 ב]

(ז) כִּי יִקַּח אִישׁ אִשָּׁה
וּבָא אֵלֶיהָ וְשָׁנְאוּהָ:
(דברים כב, יג) כִּי יִקַּח אִישׁ
אִשָּׁה וּבִעְלָהּ וְהָיָה אִם
לֹא תִמְצָא חֵן בְּעֵינָיו כִּי
מִצָּא בָּהּ עֲרוּת דָּבָר
וְכָתַב לָהּ סֵפֶר בְּרִיתָתָהּ
וְנָתַן בְּיָדָהּ וּשְׁלָחָהּ
מִבֵּיתוֹ: (דברים כד, א)

۱۰

ח א מ"י פ"ג מהל' גזירות
הל"י:

אחר לקטיה משום אורחא
מפני שדרבו יגיד ע"כ המים^ל
שמשקין אותו
דלמר ברה (דף ג')
מה הורן ויקב מיוחדין
על רוב מים דהיינו בשמים

(6) תשוב' ד"ה (צ"ע)
אחריו וכו' וי"ל דנהי
ללא כנ"ל ומצינן דההיא
נמחק: (3) ד"ה מה וכו'
מסתמא ככל דבר שהוא
מאכל כו' כדחנן נמסכת
שביעית כלל גדול אמרו:
(2) בא"ד לענין ציבורים
דיכין שדין ציבורים אלא:
(7) ד"ה לא וכו' פ"י
בקונטרס לענין הרצעה:

[illegible]

לְאִשְׁתִּי וְשֹׁמֵר שְׁמִירוֹ זֶה לְעִדְדִי לְחַזֵּר בְּגַט וְאִינוֹ חוֹזֵר בְּשִׁמְרוֹ דְּרֹכִי
 יוֹ לְאִדָּם שֶׁלֹּא בְּצִנּוּי׃ דִּקְאָ נָמִי. דְּהִיכָא לָלֵא הוּא לִיָּה פְּלוּגְמָא
 חֲמָא לְכָל׃ דְּכִי: מְנִינָא דְרִישָׁא. ג' דְּרִכִּים: מְנִינָא דְרִפְּשָׁא.
 יְקוּוּהָ אֵת עֲמִמָּה בְּשִׁמֵי דְרִכִּים: אֲמִנְעוּיָא חוּפָּה. שֶׁאִם מִסְרָה
 אֲבִיהָ לְהַ׃ אֲבִיהָ לְחוּפָּה לְשֵׁם קְדוּשָׁתִּי אִינֵה מְקוּדָּשָׁתִּי בְּכָךְ: וְאִרְבִּי
 הוּנָא בְּהַ׃ לְקַמֵּן בְּשִׁמְעֵמֶן. (דף ה.) חֲלִיפִין. קִינִי
 שְׂדֵה מְקִנִּי בְּחֲלִיפִין. לְכַתִּיב (דִּת ד) וְיִשְׁלַח
 וְהָתָּה שְׂדֵה הָאִי: חֲלִיפִין אֵיתִנְהוּ בְּפָחוֹת מִשְׁוֵה פְּרוּשָׁה.
 דְּקִי״ל בְּפָרֵק הָאֵכֶּז (ב״מ דף מו.) קוּיִן כְּלִי אַע״פ שֶׁאִינוֹ שׁוֹה פְּרוּשָׁה:
 לָא

אָפּן כל כ' וקשה דהרי אחריו אגדל על כל מים כדאיחא בשמעתא
 "ל דהא דלולין ציה בחר חטטה לשביעת היינו דוקא לחומרא כגון
 כל מים אין לנו לחלקו מדין שאר יאילות לענין שביעת כיון דלענין
 ילידקות אחא ולא לאחריו ומכ"מ לענין מעשר שהוא דרבינ קטנו
 אומאי לא חשיב והאחרתו שיה לאין כללואם שאינו כללואם בדרס ו
 חטטה וליקרב בחר לקטיתו א"מ אומאי לא חשיב שהוא ליקרב
 לקטיתו דלענין פיהא צעין לקטיתו כחוד ומחאי טעמא ו
 (פסחים 97 ע"ב) וזכר נמי אין פיהא מתנהגת דאינו בכלל דבר המתח
 גון האור והחרוצים השונים במסכת פיהא (פ"א משנה ה) לא ש
 (א) שאין ביצורים אלא משצבה מניין כדאיחא בספרי^ע אם
 והרצעה משום דמספקא לן אי מין אחי אי מין בהמה הוא הקשה
 משום דמספקא לן כו' אפילו דרשני דהיה הלא לא מרביצין עליה ו
 הלא נמי התיש ונמי הבהיה ומספקא לן אי חוששין לזרע האז

[illegible]

וַיִּקַּח מִיְּחֻדָּים שְׂגֻלִּים עַל רוּב מִיָּם וּמִתַּעֲשִׂים לְשָׁנָה שְׁעִירָה יָאֵלֹא וִירְקוֹת שְׂגֻלָּין עַל כָּל מִיָּם וְאֵעָ"ג דְּהַעֲשֵׂר יִרְק מִדְּרַבְּנָן וְהִיאָךְ עוֹשָׂה
 שְׂגֻלָּין אֵב מִדְּבָרָא¹² שְׂהוּא מִדְּרַבְּנָן אֲסֻמְכֹה רַבְּנָן אֲקָרָה כְּפִירֵשׁ כְּבוֹשֶׁרֶם
 וְאֵעָ"ג פִּי' אֵם אִינוּ עֵינִן לְמַעֲשֵׂר מִגֻּבֹה עֵינִן לְשִׁבְעִית שְׁהוּא בִּירְק מִן
 הָהוּרֹה דְּעִירָק דְּרֵשָׁה אֲחִמָּשׁ בְּשִׁבְעִית עֵינִן לִרְק דְּהוּי לְדֹרִייתָא בִּין
 בִּירְקִין בִּין בִּזְלִילוֹת כְּדֹאמְרִין בְּר"ה¹³ (דף קי"ו:) אֲמִינָה לֵב מַעֲשֵׂר
 דְּהוּי לְדֹרִייתָא מִסְּמַחָה כָּל דְּבַר שְׂהוּא (ג) אֲחֹל וְשִׁמְרִי¹⁴ בִּי כְּדִמְתָּן
 בְּצִמְס' בְּשִׁבְעִית (פ"ו ח"א) כָּלֵל אֲמִירו בְּשִׁבְעִית כו' וְהִקָּ"ה מִה גִּזְרִין
 אֲשֶׁר שְׂגֻלָּין עַל רוּב מִיָּם וְאֲחֻלִּין בְּתַר שְׁנֵה שְׁעִירָה לְגֹבֹה שְׁבִיעִית
 וְיִקַּח הָאֲמִירִין שְׂהוּה אִילָן עֵינִין שְׂמִינִית יִלְךְ בְּתַר מִלְּשָׁנָה וְשִׁמְרֵה
 אֵלֶם חֲטָט בְּשִׁבְעִית וְנִלְקָט בְּשִׁמְנִית אִי"ג י"ל אֵעָ"ג לְדֹאמְרו גְּדֹל עַל
 עֵרְלָה וְרַבְעִי לֹא חֲלֻקְתּוּ תוֹרָה מִשְׁאֵר אִילָנוֹת וְדִרְשָׁה דְּגִזְרִין וְיִקַּח
 וְכוּמֵם אֲחֵר לְקִטְעוֹר עִשּׁוּרֹה הוּאִיל גְּדֹל עַל כָּל מִיָּם בִּירְק וְאֵת¹⁵
 אֵשֶׁר דְּשׁוּה לֹאִילִין בְּרַבְעִי דְּרִכִּים וְי"ל אֵת חֲנִי אֲחֹל דְּשׁוּה לֹאִילִין לִילְךְ
 עֵינִי דְּרִכִּים בְּגוֹן עֵינִין פִּיחָה לֵב מִיְּחֻדָּים אֲתֹרֹו בְּפִיחָה מִשְׁאֵר לִילְךְ
 וְעִשּׁוּרִין תִּחְיִינָה בְּפִרְק כָּלֵל גְּדֹל (ע"ב דף קמ"ב) וְיִפְרֹק מִקּוֹס שְׁהוּהוּ
 כְּדֹאֲחֵיָה תֵּחַס וְי"ל כִּיּוֹן דֹּאִיכָא אִילָנוֹת טוֹבָא שְׂאִין חִיבִין בְּפִיחָה
 לְמִתְנִי שׁוּה לִירְק וְמוֹהָא טַעְמָה נְמִי לֹא קִאֲמֵר שׁוּה לִירְק עֵינִין
 שׁוּה נְמִי לְשֹׁאֵר אִילָנוֹת: **לֵא** דְּחִיָּה וְהָא דְּבִימָה. פ"ה (ז) עֵינִין
 לְאִילוֹר לְמִ"ד (ח"ב דף ק"ב) כו' בְּרִיָּה בְּפִנִי עֲמֹוָה הוּא מִחֵי אִירֵיָה
 דְּתֹאֲמֵר דִּלִּין מִרְבִּיעִין אִילֵּן עַל צִי' וְי"ל דֹּאִיכָא כְּמֹוָה הוּא (ע"ב) כו' וְהָא
 לֹא דֹאִי הוּא אֲמִרָא¹⁶ דִּילֵּן עוֹשֵׂשׁוּי הֵיטָּן מִרְבִּיעִין עֲלֵיהִי צָב:

י הוא לה הילכך צטיל לה חורח חליפין בקידושין ואפילו ככלי שיש
טו דה וקבלה תתקדש בפתות מש"פ ועוד כיון דחלי טעמא משום
אנפשיהו ולא מקדש^{טז} בפתות מתקרבא דדינא כו' כי היכי דפריך
גמי אשה מקניי שדה א"כ אשה נמי תקני בחזקה כמו שדה ועוד
כ' לר"י דגרסי' בפתות משותף פטור לא מקניא ולא גרסינן נפשה
פרזן דכתיב ביה כסף ונפשות פטורות לא מיקריא כסף והנפשה
וגמרינן קיחה לעשות אשה ככל עניי שדה ולהכי מציעא לן לקמ"י^{טז}
דין מחליפין אלא משום דהוי ענין כסף דקרא שיש^{טז} בזה שיה פטורה
ורוטה^{טז} ענין כסף דקרא טפי משער שיש ב' שיה פטורה דא"ש שיה
מחליפין דשיה פטורה דומין לכסף ומשני חליפין איתניהו בפתות משותף
משדה עפרון שחננה אשה בחליפין ואם שדה איתניהו גופא לא מיקרי
ישראל צדא עובד כוכבים נמי צדא וי"ל דהיינו לצד מחליפין דומיא
הס וכן משמע לקמן (ד' ת. ט.) גבי נמכר לעובד כוכבים מכסף מקנתו
אחלא דברים תקני מחליפין לעובד כוכבים וכן היה רגיל ר"מ לשלוח
אל לבזוב וקנינא מיניה^{טז} דאין שלוחות וזכיה לעובד כוכבים כדאמרין
ואם תאמר אם כן כיון דפשיטא לן דאשה לא מקניא מחליפין
אחלא

[illegible]

